

DDAA. *La innovació docent a la Universitat de Girona: presentació de projectes d'innovació docent*. Girona: Universitat de Girona, 2003. 223 p.

DDAA. *Memòria 1997-2001. Institut de Química Computacional*. Girona: Universitat de Girona, 2003. 145 p.

DEMESTRE, Montserrat. *Impacte de l'arrossegament sobre les comunitats de fons*. Girona/Palamós: Universitat de Girona/Museu de la Pesca, 2003. 19 p.

ESCURA I DALMAU, Xavier. *Els mites de Muret i Montsegur*. Barcelona: Dalmau, 2003. 96 p.

GRANELL I NOGUÉ, Glòria. *Prudenci Bertrana: els primers passos de l'artista. Disset narracions inèdites*. Girona: Ajuntament, 2003. 255 p.

Guia del cap de Creus. Barcelona: Triangle Postals, 2003. 108 p.

IJZERMAN, Adriaan P. [editor]. *Inverse agonism: proceedings of the Esteve Foundation Symposium X*. Amsterdam/Londres: Excerpta Medica, 2003. 266 p.

LLEONART, Jordi. *El lluc*. Girona/Palamós: Universitat de Girona/Museu de la Pesca, 2003. 23 p.

LLIMARGAS, Marc. *Gaudí, el maestro de la luz*. Madrid/Girona: Dirección General de Relaciones Culturales y Científicas/ Caixa de Girona, 2003. 48 p.

Los 40 mejores rincones de la Costa Brava en automóvil. Barcelona: RACC/Península, 2003. 189 p.

Los 40 mejores rincones del Montseny en automóvil. Barcelona: RACC/Península, 2003. 191 p.

MALLARACH, Josep M. *La Introducció de l'avaluació estratègica en l'ordenació territorial: reptes i experiències*. Girona: Universitat de Girona, 2003. 151 p.

MALLOL, Sandra. *La selectivitat dels arts d'arrossegament*. Girona/Palamós: Universitat de Girona/Museu de la Pesca, 2003. 18 p.

inclou extenses i merescudes explicacions sobre dues poblacions andaluses: Campillos i Pozo Alcón.

En el darrer capítol, el present —sempre el més difícil de tractar—, redescobrim l'atracció que Palafrugell exerceix sobre nous habitants, des dels fluxos poblacionals més propers, provinents de la comarca, passant per l'arribada de gent de la ciutat de Barcelona, fins a la immigració estrangera: l'europea (jubilat, petits empresaris, assalariats, «artistes», majoritàriament en relació amb el turisme) i la de la resta del món, el principal representant de la qual és el col·lectiu marroquí. Aquestes darreres tendències poblacionals són, segurament, les que queden menys detallades en l'estudi, justament en el nivell que els correspon segons els objectius inicials. Precisament, doncs, aquests darrers fulls tenen el mèrit d'obrir-nos les portes, d'encoratjar a escriure el que podria ser un altre Quadern sobre més històries migratòries del Palafrugell d'avui.

En definitiva, un treball correctíssim i imprescindible que ha d'esdevenir un model per a aquest tipus d'estudis i que s'afegeix a la valuosa i constant col·lecció promoguda des de l'Arxiu Municipal de Palafrugell.

Rosa M. Medir

Cap a una societat intercultural

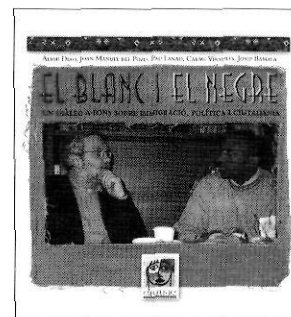
DIAO, A.; DEL POZO, J.M.; LANAO, P.; VINYOLÉS, C.; BÀMALA, J.

El blanc i el negre. Un diàleg a fons sobre immigració, política i ciutadania.

Ed. GRAMC. Girona, 2003.

Aquest no és un llibre més entre els que darrerament es publiquen sobre la immigració i els reptes socials i culturals que té plantejats la humanitat avui. Fins ara s'han editat pocs textos, en la nostra llengua, que recullin amb tanta sensibilitat qüestions tan candents com les que ja s'entreveuen des que el llibre és a les mans. Aquesta publicació és un bon exemple de la necessitat de diàleg entre la societat de recepció i la d'immigració, perquè mostra que la comunicació és una eina essencial per construir una societat intercultural.

El contingut es divideix en dues grans parts que mostren un equilibri poc usual en publicacions que abracen qüestions tan diverses i complexes. La clau d'aquest equilibri rau en la senzillesa i en la pedagogia amb què s'exposen els temes. Aquesta obra mostra als lectors la sensibilitat dels seus autors i editors, i és una expressió més de la tasca de defensa que fan dels drets humans per a tothom i a tot arreu, delatant les desigualtats que avui viu el planeta Terra. Però aquest llibre no solament denuncia; també

proposa unes bases per construir una alternativa que reculli les expressions polítiques, socials i culturals que aporta la diversitat cultural, no com a fet abstracte, sinó com a realitat que és. La idea que transmet *El blanc i el negre* és que el diàleg entre les cultures ens ofereix la possibilitat d'enderrocar els blindatges culturals que dificulten la creació d'un model de ciutadania fonamentat en la dignitat i la personalitat de tot ésser humà, i no en l'exclusió i opressió dels altres diferents.

A la primera part es recull un diàleg que reflecteix, tal com s'expressa a la presentació del llibre, «tant l'ètica de la denúncia com la de l'aprenentatge». És una conversa que entra de ple, amb profunditat i humanitat, en els reptes que planteja una societat globalitzada per un codi ètic que cada cop genera més desigualtats i incomprensió. El contingut dels primers capítols gira entorn d'onze temes que tenen com a denominador comú la construcció de les bases per tal d'aconseguir la convivència, tant als països

rics com als empobrits, a partir d'una profunda reflexió sobre la història de la humanitat, incidint en les causes que han provocat i provoquen les importants desigualtats entre el Nord i el Sud. Entre les qüestions que s'hi debaten destaquen l'esclavitud, el colonialisme, el desenvolupament de la humanitat, la cooperació, la política migratòria, la pluriculturalitat, el racisme, els valors dominants..., abordades amb dues virtuts que no és fàcil trobar: en primer lloc, s'aporta el testimoni d'escriptors africans, fet que permet entendre com des del continent africà s'ha viscut i es viu el pols de la humanitat i l'espoliació a què s'ha vist i es veu sotmès per Occident; i en segon lloc, es proporciona una excel·lent documentació a peu de pàgina que situa, amb detall i actualitat, una sèrie de dades i dates que possibiliten sospesar la dimensió quantitativa i qualitativa de les opinions que expressen els contertulians.

A la segona part, el llibre presenta, a través de vint-i-un articles i reportatges, diverses visions sobre els temes debatuts a la primera part. Algunes d'aquestes aportacions aprofundeixen en aspectes ja tractats; d'altres il·lustren i situen qüestions que ja s'han esmentat; alguns articles ens encoratgen a seguir treballant per una societat millor. Les matèries de les quals parteixen els textos són

diverses: l'educació, la política, l'ètica, els drets humans, la cooperació, la ciutadania... Aquesta segona meitat va creant un discurs de sensibilització que deixa el lector molt ben situat en temes d'actualitat, perquè els articles, en el seu conjunt, responen a qüestions d'avui informant i formant.

En definitiva, ens trobem amb una publicació que és una eina pedagògica de gran utilitat per a les persones que busquen respostes als interrogants socials del present i, en particular, per als educadors que volen generar al seu entorn el debat necessari per entendre millor alguns dels reptes que avui té plantejats la societat.

Josep Miquel Paludàrias

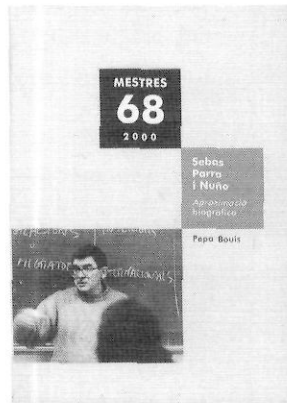

Una biografia apassionada

BOUIS, Pepa.
Sebas Parra i Nuño. Aproximació biogràfica.
Ed. Mestres 68 i Rosa Sensat.
Barcelona, 2003.
108 pàgines.

Des que el diari *El Punt* ha assolit ja la majoria d'edat en tenim uns quants indicadors. Un dels més significatius és, potser, la producció de llibres per part dels seus redactors. Aquesta de la Pepa Bouis n'és un més.

El llibre és conseqüència del Premi Mestres 68,

atorgat a Sebas Parra i a l'Escola d'Adults de Salt l'any 2000 per diversos motius, entre altres per «la il·lusió i exemple de la seva acció professional en la lluita pel dret democràtic i igualatori de totes les persones sense diferències de raça, gènere o religió i pels socialment més desvalguts».

Consta de dues parts ben diferenciades. La primera i més breu és pròpiament una aproximació biogràfica al mestre Sebas Parra (*Sociéllamos*, 1946), feta amb pinzellades molt gruixudes i relatives sobretot al seu vessant públic. Només un comentari il·lustratiu: «El seu creixement com a home és ben diferent del de la resta d'humans. Com més gran es fa, més ha radicalitzat les seves postures, més intransigent es torna davant les coses que no li agraden».

La segona part és una mena de monòleg on Sebas Parra explica quins són els fonaments i els motors del seu pensament, de la seva vida i de la seva acció. Es presenten en cinc grans apartats:

La comunicació (pensant en Eduardo Galeano, l'escriptor uruguaià), perquè l'educador ha de ser un comunicador competent: d'aquí les seves poesies, els seus nombrosíssims articles i el munt de conferències, taules rodones i actes diversos en què ha participat.

La solidaritat (pensant en Orlando Pineda, el *maestro* nicaragüenc), premissa indissociable de l'Escola d'Adults de Salt, el projecte i la realitat que ha liderat i dirigeix encara, 30 anys després, el mateix Sebas Parra.

La política (pensant en Karl Marx, el redactor del *Manifest comunista*), perquè política i educació són dues cares de la mateixa moneda, on fa un repàs de les seves múltiples militàncies en organitzacions diverses.

L'educació (pensant en Paulo Freire, el pedagog brasiler), perquè educar requereix creure en la possibilitat que tenim de canviar la història, de canviar el món.

I l'afecte («pensant en les persones que m'estimen i que estimo»), perquè només l'afecte dóna sentit a la vida i a l'educació.

Com és fàcilment deduïble, aquesta és una biografia apassionada, enamorada. I aquest és un monòleg radical, sense embuts, vital i esperançat, discret i tendre. Una alenada d'aire fresc.

Xavier Besalú